

Arrest

nr. 317 043 van 21 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 april 2024.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 9 december 2022 waarbij de verzoeken om internationale bescherming worden onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de

Vreemdelingenwet en waarbij de verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekers verklaren dat verzoeker in Georgië geïdoleerd werd door de Abchazische politieman B. omdat verzoekers vader tijdens het conflict van 1992 de broer van B. zou hebben gedood. B. was ook een crimineel en zou samenwerken met het politiehooft van Zugdidi.

4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade.

Verzoeker heeft vooreerst een zeer beperkte kennis over B. Zo is hij niet op de hoogte van diens familienaam noch weet hij welke politiedienst hij in Abchazië werkzaam is, noch wat zijn rang is, noch wie het politiehooft van Zugdidi was waarmee hij samenwerkte (NPO CGVS, p. 5-6, 8). Indien verzoeker daadwerkelijk door deze persoon werd geïdoleerd én zijn vader verantwoordelijk was voor de dood van zijn broer, kan er toch redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker meer kennis zou hebben over deze man. Temeer hij aangeeft dat er in de media informatie werd gegeven over B. In dit opzicht kan verzoekers argumentatie als zou B. zich nooit hebben voorgesteld en hij geen verdere inlichtingen wist in te winnen aangezien hij geen enkele connectie had in Abchazië, niet worden aangenomen. De Raad wijst erop dat, indien verzoeker daadwerkelijk een vrees koesterde voor B. en hij door hem bedreigd werd, van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij de in de media gegeven informatie over B. nagaat. De vaststelling dat verzoeker zich niet de moeite getroost heeft om meer te weten te komen over B., valt niet te rijmen met zijn beweerd vrees voor vervolging en kan niet worden verschoond door zijn schrale uitleg dat hij wou dat B. hem met rust liet.

Verzoeker spreekt zichzelf overigens tegen waar hij aanvankelijk stelt dat in de media melding wordt gemaakt van de criminele activiteiten van B. en zijn samenwerken met de Georgische politie, om dan later te stellen dat dit niet in de media aan bod is gekomen (NPO CGVS, p. 8). Zijn repliek dat hij niet de officiële media bedoelde, maar wel de sociale media, is niet meer dan een poging van verzoeker om te trachten de in de

bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Zijn verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoekers poging tot het bijsturen van tegenstrijdigheden door deze a posteriori te laten samenvloeien in een nieuwe verklaring is duidelijk na reflectie over de bestreden beslissingen tot stand gekomen en kan derhalve niet worden aangenomen. Verzoeker brengt overigens geen enkel begin van bewijs aan die de criminele feiten van B. ondersteunen, laat staan dat deze aan bod zijn gekomen in sociale media. Zijn stelling dat het een algemeen geheim is in Georgië dat B. samenwerkt met de Georgische politie en ten aanzien van hem bevestigd werd nu B. zonder problemen Georgië in en uit kan reizen en hij zomaar bij de politie kan binnenlopen, is dan ook niet meer dan een blote bewering.

Verzoeker liet zijn tweejarig verblijf in Gali, Abchazië, waar tijdens hij met de dood bedreigd werd door B., overigens onvermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ). Gezien hij verklaart dat zijn problemen hun oorsprong vonden tijdens zijn verblijf in Abchazië, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker hier bij bevraging omtrent zijn verblijfplaatsen onmiddellijk melding van zou maken.

De beperkte tijdsduur bij het invullen van de vragenlijst biedt geen verschoning voor verzoekers gebrekkige verklaringen. De Raad wijst erop dat het feit dat verzoeker geen details heeft gegeven nu hij op het CGVS een uitgebreid gehoor zou krijgen, niets afdoet aan de verwachting dat een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zo ook zijn vroegere verblijfplaatsen. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij zijn verblijf in Abchazië zou vermelden, temeer hij daar de oorzaak van zijn vrees situeert. Inderdaad gaf verzoeker aan dat zijn problemen met B. sinds 2016 zijn ontstaan, maar hieruit kan, samen met het gegeven dat B. in Abchazië woonachtig was, niet worden afgeleid dat ook verzoeker er verbleef. Temeer hij ook in Zugdidi beweert problemen te hebben gekend met B.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker ook tijdens zijn gehoor bij het CGVS zijn beweerde verblijf van twee jaar aanvankelijk onvermeld liet waar hij uitdrukkelijk stelde dat hij van 1993 tot zijn reis naar Frankrijk in 2018 altijd in Zugdidi heeft verbleven (NPO S.G., p. 3). Verzoekers gaan hier met hun betoog volledig aan voorbij.

De geloofwaardigheid van verzoekers hun verblijf in Abchazië wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat zij hierover geen gelijklopende verklaringen afleggen. Zo stelt verzoeker dat tijdens hun tweejarig verblijf in Gali hij noch zijn echtgenote soms zijn teruggegaan naar Georgië (NPO S.G., p. 11), dit terwijl verzoekster, zijn echtgenote, verklaart dat zij wel op regelmatige basis naar Georgië is teruggegaan om medische hulp voor de kinderen (NPO S.T., p. 4). De repliek dat verzoeker bedoelde dat zijn echtgenote er niet terugkeerde om er te gaan wonen, kan niet worden aangenomen nu hem enkel gevraagd werd of er tijdens hun tweejarig verblijf soms iemand terugging naar Georgië. De vraagstelling was duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Er werd niet gevraagd naar de woonplaats, zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker gelijklopende verklaringen zou afleggen als zijn echtgenote, quod non in casu.

Voorgaande maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' voorgehouden problemen. Hun beweerd vertrek uit Abchazië en terugkeer naar Zugdidi in 2018, kan omwille van verschillende beweegredenen zijn ingegeven en kan niet ter ondersteuning dienen van hun voorgehouden vrees voor B.

4.3. Daargelaten voorgaande overwegingen, moet worden onderstreept dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekers in casu niet slagen.

Uit de recente COI Focus "Georgië – Algemene situatie" van 11 december 2023, aangeleverd door de verwerende partij in antwoord op de vraag van de Raad om overeenkomstig artikel 39/62 actuele informatie bij te brengen aangaande de algemene situatie in Georgië, blijkt vooreerst dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en

hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde COI Focus blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De landeninformatie waarnaar verzoekers in het verzoekschrift en aanvullende nota's verwijzen, waarin onder meer wordt verwezen naar corruptie, teneinde de beschermingsmogelijkheden in Georgië op de korrel te nemen, ligt in lijn met de voormelde COI Focus en toont bijgevolg niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn, noch dat is deze informatie van die aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om haar bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheid gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Verzoekers slagen hierin evenwel niet. Zij tonen immers niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Verzoeker heeft nooit een poging ondernomen om de bescherming van de bevoegde Georgische autoriteiten in te roepen en heeft zich evenmin geïnformeerd wat eventueel mogelijk was om hulp te krijgen (NPO S.G., p. 10). Ter vergoelijking geeft verzoeker aan dat hij daar het nut niet van inzag, dat de Georgische overheid samenwerkt met de Russen en een 'criminele overheid' is, maar overtuigt niet. Met de term 'criminele wereld' verwijst hij, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, naar de 'kanonieri qurdebi', (of 'thieves-in-law'), i.e. netwerkers misdaadbazen die zich gezamenlijk bezighouden met maffia-activiteiten en gekend staan als 'dieven in de wet' vanwege hun naleving van een strikte reeks van eigen codes (of wetten), waarvan het bestaan door het CGVS niet wordt betwist. Het beeld dat verzoeker echter hieromtrent schetst van zijn belager en van zijn invloed op het staatsapparaat, stemt niet overeen met de hierboven aangehaalde landeninformatie, waardoor de redenen die verzoeker aanhaalt om geen bescherming te hebben gezocht bijgevolg niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd binnen de actuele Georgische context. De Raad herinnert eraan dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Het algemene betoog van verzoekers berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maken niet aannemelijk alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Uit niets blijkt derhalve en verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hen met betrekking tot de hen verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat het hen met betrekking tot de door hen ingeroepen problematiek, nog los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan, aan nationale bescherming

ontbreekt. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij voorhouden te vrezen.

4.4. De door verzoekers voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

Hun Georgisch paspoort en deze van hun twee kinderen, verzoekers identiteitskaart, hun huwelijksakte en de geboorteaktes van hun kinderen (administratief dossier, map 'Documenten') hebben betrekking op hun persoonsgegevens dewelke in casu niet in twijfel worden getrokken.

Het document dat aantoonst dat verzoekers vader een veteraan is van het conflict tussen Abchazië en Georgië in 1993, en de kopie van het Abchazische paspoort van zijn moeder, wordt niet betwist maar leveren geen informatie over de beweerde problemen die hij zou hebben gekend.

Het document van de politie werd overlopen met de tolk maar is nagenoeg onleesbaar. Dit document vermeldt volgens zijn verklaringen dat hij in 2018 door de politie van Zugdidi werd opgepakt nadat hij tijdens een conflict met een persoon te veel lawaai had gemaakt; er wordt niet vermeld dat deze persoon B. was (NPO verzoeker, p. 5, 7, 13). Dit document levert aldus evenmin informatie over verzoekers beweerde problemen.

De Georgische medische documenten en een CD-rom met medische beeldvorming tonen aan dat verzoeker op 1 februari 2022 na een val verwondingen opliep aan zijn rug en arm (NPO verzoeker, p. 5, 9-10), maar levert verder geen informatie over de door verzoeker beweerde omstandigheden van zijn val.

4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekers brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoekers evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 september 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1832 staat onder eed en tolkt Georgisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekers leggen een aanvullende nota neer. Zij stellen vooreerst dat hun Abchazische herkomst niet wordt betwist: verzoekers moeder is Abchazische en zijn vader heeft er aan Georgische zijde gestreden tijdens de onafhankelijkheidsoorlog, waarna het gezin is gevlucht naar Zugdidi alwaar verzoeker is gehuwd met verzoekster, eveneens van Abchazische origine. Zij kennen beiden problemen: verzoekers moeder is ziek en verzoeker is daarom op illegale wijze teruggekeerd naar Abchazië. Verzoekster en haar kinderen kunnen wel legaal verblijven in Abchazië; verzoekster werkt er voor een ngo. Aldus menen zij een specifiek profiel te hebben waarmee onvoldoende rekening wordt gehouden in de bestreden beslissingen en in voormelde beschikking. Zij verwijzen naar hun conflict met de politieagent [B.] – die banden heeft met de georganiseerde misdaad –, dat het voor hen onmogelijk maakt om terug te keren naar Zugdidi, aangezien er daar voor hen geen overheidsbescherming voorhanden is. Waar verweerder hen verwijt dat zij in dit verband onvoldoende informatie hebben bijgebracht, stellen verzoekers zich de vraag hoe accuraat deze informatie moet zijn, vooral gezien het tijdsverloop. Verzoekers stellen dat verweerder de problemen i.v.m. (bloed)wraak die zij hebben aangekaart onvoldoende heeft onderzocht en hij “heeft geprobeerd hen te pakken op details”. Het gegeven dat verzoeker is teruggekeerd naar zijn zieke moeder in Abchazië, wil nog niet zeggen dat hij er ook kan gaan wonen. Verzoekers besluiten dat zij zowel in Georgië als in Abchazië problemen kennen en vragen in hoofdorde om hen te erkennen als vluchteling en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen, rekening houdend met “de recente evoluties op het terrein”. Verder bevraagd, licht verzoeker nog toe dat er in Georgië voor hun problemen geen overheidsbescherming voorhanden is; “eergisteren” is er nog een jonge vrouw om het leven gebracht door leden van Georgische Droom. Zij waren genoodzaakt om te vluchten en hebben dit geenszins vrijwillig gedaan. Verzoekster voegt daaraan toe dat de overheidsinstellingen in Georgië nog altijd worden bemand door dezelfde mensen en er dus niets verandert. Zij is vooral bezorgd voor de toekomst van hun kinderen en wil niet dat zij dezelfde problemen moeten meemaken. Verzoeker licht ten slotte toe dat hij begin 2024 twee advocaten heeft gecontacteerd in Georgië, maar dat deze hem ook niet verder konden of wilden helpen.”

In de aanvullende nota die verzoekers ter terechtzitting neerleggen overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, gaan zij aan de hand van landeninformatie in op de algemene situatie in Georgië.

5.1. Met voormelde argumentatie brengen verzoekers geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 16 april 2024.

5.2. Waar verzoekers ter terechtzitting benadrukken van Abchazische origine te zijn, wijst de Raad erop dat, in tegenstelling tot wat zij ter zitting voorhoudt, verzoekster bij zowel de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) als het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) steeds aangaf van Georgische origine te zijn (verklaring DVZ, 6 d-e; NPO verzoekster, p. 2); verzoeker verklaarde van Georgische/Abchazische origine te zijn nu zijn vader van Georgische origine is en zijn moeder van Abchazische (verklaring DVZ, 6 d-e; NPO verzoeker, p. 2). Aldus is verzoekers een etnische Georgische en verzoeker van gemengde Georgisch-Abchazische origine.

Verder blijkt uit de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023 niet dat er in Georgië sprake is van systematische, wijdverspreide vervolging van etnische en religieuze minderheden. Het gebrek aan kennis van het Georgisch, quod non in casu daar verzoekers Georgisch spreken, is de belangrijkste hindernis voor integratie, maar er is geen sprake van een verregaande discriminatie of dermate

onoverkomelijke hindernissen voor leden van etnische en religieuze minderheden om zich in de Georgische maatschappij te kunnen integreren en handhaven.

Hierbij kan worden aangestipt dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingen-rechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast, en waarbij de staat niet wil of kan beschermen, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat dit in hun situatie het geval is.

Er kan vooreerst uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Georgië dermate ernstig is voor Abchaziërs dat verzoekers louter door de herkomst van verzoeker dreigen te worden geviséerd of vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van verzoekers' individuele omstandigheden. Verzoekers halen evenwel geen geloofwaardige concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië omwille van verzoekers gemengde origine persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, in die mate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of op een andere daad van vervolging. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de afwezigheid van andere concrete elementen die verband zouden houden met verzoekers gemengde origine, blijven zij hier in gebreke. Nergens tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS haalden verzoekers enige concrete vrees aan met betrekking tot verzoekers Georgisch-Abchazische origine. Een enkele verwijzing ter zitting naar hun specifiek profiel, is louter algemeen van aard en volstaat dus niet om in hun hoofde een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging vast te stellen.

5.3. Verzoekers verwijzen ter zitting verder naar hun conflict met de politieagent B. en herhalen dat het voor hen onmogelijk is om terug te keren naar Zugdidi aangezien er daar voor hen geen overheids-bescherming voorhanden is.

In de beschikking wordt vooreerst concreet vastgesteld en uitgebreid uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen met B. Er wordt gewezen op de gebrekkige kennis van verzoeker over B., zijn tegenstrijdige verklaringen over het al dan niet aan bod komen van de criminele activiteiten van B. in de media, het feit dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt die de criminele feiten van B. ondersteunen, het bij de DVZ onvermeld laten van zijn tweejarig verblijf in Gali, Abchazië waar hij beweert met de dood te zijn bedreigd door B. en de vaststelling dat verzoekers geen gelijklopende verklaringen afleggen over hun verblijf in Abchazië. Verzoekers stellen dat geprobeerd werd *“hen te pakken op details”*, maar voormelde bevindingen kunnen bezwaarlijk worden afgedaan als *“details”* en betreffen integendeel elementen die behoren tot de kern van hun relaas. Door louter te volharden in deze problemen en de gedane bevindingen te minimaliseren, laten zij geheel na concrete en valabele argumenten aan te brengen die anders doen oordelen dan de in de beschikking opgenomen gronden.

Verzoekers stellen zich nog de vraag hoe accuraat deze informatie over de criminele activiteiten van B. moet zijn, vooral gezien het tijdsverloop. Met dit verweer gaan zij er echter volledig aan voorbij dat zij tot op heden nog geen enkel objectief element hebben aangebracht ter ondersteuning van de criminele feiten van B. Zelfs geen informatie daterend van het moment van de beweerde feiten, dit terwijl verzoeker aangaf dat in de media (officiële dan wel sociale) hiervan melding wordt gemaakt.

De algemene landeninformatie die wordt aangehaald in de aanvullende nota kan verder geen ander licht werpen op de eerdere bevindingen in punt 4.3. van de beschikking omtrent de aanwezigheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid van doeltreffende overheidsbescherming in Georgië, aangezien de in de aanvullende nota aangehaalde informatie immers dezelfde is of in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voormelde analyse is gesteund. Hiermee tonen verzoekers niet aan dat deze analyse niet langer actueel, correct of redelijk zou zijn, noch slagen zij er in de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers tonen verder niet in dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade.

De niet gestaafde beweringen ter terechtzitting dat *“eergisteren”* er nog een jonge vrouw om het leven gebracht werd door leden van Georgische Droom en dat de overheidsinstellingen in Georgië nog altijd worden bemand door dezelfde mensen, tonen niet aan dat er in Georgië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Hetzelfde geldt waar verzoeker toelicht *“dat hij begin 2024 twee advocaten heeft gecontacteerd in Georgië, maar dat deze hem ook niet verder konden of wilden helpen”*.

Het beweerde voorval waarbij een vrouw om het leven werd gebracht, heeft voorts geen betrekking op verzoekers en volstaat bijgevolg niet om in hunnen hoofde een individueel en objectief risico vast te stellen. Verzoekers moeten dit in concreto aannemelijk maken, waartoe zij echter in gebreke blijven.

5.4. Het loutere gegeven dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 12 mei 2024, waarop wordt gewezen in de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, volstaat op zich niet om een nood aan internationale bescherming aan te nemen. Verzoekers moeten nog steeds aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees hebben dat zij persoonlijk worden vervolgd of dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade lopen, hetgeen niet ipso facto kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., pt. 49).

De aangehaalde informatie in hun aanvullende nota neergelegd ter zitting omtrent de algemene situatie in Georgië volstaat niet om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een specifiek en individueel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Zulke vrees of zulk risico dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoekers in gebreke blijven nu zij niet verder komen dan het poneren van het lopen van een dergelijk risico en het volharden in hun verklaringen betreffende de problemen die zij zouden hebben ervaren, die evenwel niet geloofwaardig worden bevonden en waarvoor hoe dan ook afdoende bescherming voorhanden is.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 16 april 2024 opgenomen grond en de motieven van de bestreden beslissingen. Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Georgië.

7. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekers.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO